

บทที่ 5

ผลการศึกษา

เป็นการนำเสนอผลการเปลี่ยนแปลง โดยการใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share Model : CMS) เพื่อหาปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share Model : CMS) ว่าเกิดจากปัจจัยใดจาก 4 ปัจจัยดังต่อไปนี้ ได้แก่ ผลจากการขยายตัวของการค้าของโลก (World Growth Effect), ผลจากการกระจายตัวของตลาด (Market Distribution), ผลจากความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง (Pure Competitiveness Effect) และผลจากการปรับการส่งออกถูกหรือผิดทิศทาง หรือผลจากทิศทางการเข้าสู่ตลาด (Interaction Effect) พร้อมทั้งคำนวณระดับปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนกำหนดการเปลี่ยนแปลงในตอนต้นเป็นการวิเคราะห์โดยให้ ปี พ.ศ.2540 - 2541 เป็นปีฐานเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2546-2547 เป็นปีปัจจุบัน และในตอนท้ายเป็นการวิเคราะห์แบบจำลอง ส่วนแบ่งตลาดคงที่ โดยพิจารณาทุกปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2540 ถึง ปี พ.ศ. 2547 เพื่อพิจารณาว่าปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกของของไทยไปยังตลาดโลก

5.1 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share : CMS) กรณีศึกษาปี พ.ศ. 2540-2541 เป็นปีฐาน กับ ปี พ.ศ. 2546-2547 เป็นปีปัจจุบัน

จากตารางที่ 5.1 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2540-2541 เทียบกับ ปี พ.ศ. 2546-2547 มูลค่าการส่งออกของของไทย มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมูลค่า 190.96 ล้านดอลลาร์ ซึ่งมูลค่าการส่งออกที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นนั้น เกิดจากความสามารถในการแข่งขันและการขยายตัวของการค้าของโลกเป็นสาเหตุสำคัญ โดยทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 151.58 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 79.38 และ จำนวน 87.66 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 45.91 ตามลำดับ ส่วนสาเหตุรองลงมาได้แก่ ผลจากการส่งออกถูกทิศทาง ทำให้การส่งออกเพิ่มขึ้นจำนวน 13.31 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 6.97 ส่วนผลจากการกระจายตลาด ทำให้มูลค่าการส่งออกลดลงจำนวน 61.59 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 32.25 ทั้งนี้เนื่องจากว่า ผู้ส่งออกของไทยเน้นการส่งออกสู่ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก ดังนั้นเมื่อตลาดสหรัฐอเมริกามีการลดการนำเข้าลงทำให้กระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยไปด้วย แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการส่งออกที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดได้แก่ ผลจากความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งหากพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดในการ

ส่งออกถุงมือยางไปสู่ตลาดสหรัฐอเมริกาของไทยปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยตลอด สอดคล้องกับผลจากการคำนวณ แต่ถ้าหากพิจารณาจากลำดับผู้ส่งออกถุงมือยางของไทย จะพบว่ามีเพียง 5-6 บริษัทที่สามารถส่งออกไปสหรัฐอเมริกาได้ดีและครองส่วนแบ่งการส่งออกถุงมือยางของไทยถึง 80 เปอร์เซ็นต์ และส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทข้ามชาติหรือไม่ก็เป็นบริษัทร่วมทุนกับต่างชาติ ดังนั้น แม้ว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันก็จริงแต่บริษัทของคนไทยนั้นกลับไม่คิดอันดับอื่นๆ ของผู้ส่งออก

ตารางที่ 5.1 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง ส่วนแบ่งตลาด คงที่ (CMS) ปี พ.ศ. 2540-2541 (ปีฐาน) เทียบกับ ปี 2546-2547 (ปีปัจจุบัน)

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ช่วงเวลาที่ทำการเปรียบเทียบ	ปี พ.ศ. 2540-2541 กับ ปี พ.ศ. 2546-2547
การเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก	190.96 (100)
ผลจากการขยายตัวของตลาดโลก	87.66 (45.91)
ผลจากการกระจายตัวของตลาด	-61.59 (-32.25)
ผลจากความสามารถในการแข่งขัน	151.58 (79.38)
ผลจากปรับการส่งออกถูกกีดกัน	13.31 (6.97)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นร้อยละเทียบกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก
ที่มา : จากการคำนวณ

5.2 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share : CMS) กรณีศึกษา ตลอด ช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2547

จากตารางที่ 5.2 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2547 มูลค่าการส่งออกของมียางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงมีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง โดยมีมูลค่ารวมเพิ่มขึ้น จำนวน 217.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปีที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ปี พ.ศ.2546 ซึ่งมีมูลค่าการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจำนวน 82.64 ล้านดอลลาร์ รองลงมาคือปี พ.ศ. 2543 มีมูลค่าการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 71.73 ล้านดอลลาร์ สำหรับปีที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นที่เหลือนี้ ได้แก่ ปี พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2541 และ พ.ศ. 2547 โดยที่มีมูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลง จำนวน 45.34, 36.09 และ 17.03 ล้านดอลลาร์ ตามลำดับ สำหรับปีที่มีมูลค่าการเปลี่ยนแปลงลดลง ได้แก่ ปี พ.ศ. 2542 และ ปี พ.ศ. 2544 โดยที่มีมูลค่าการเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวน 24.22 และ 11.09 ล้านดอลลาร์

ปี พ.ศ. 2546/45 มูลค่าการส่งออกของมียางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจำนวน 82.64 ล้านดอลลาร์ ซึ่งมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นเกิดจากการขยายตัวของการค้าของตลาดโลกเป็นสาเหตุหลัก โดยทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 55.26 ล้านดอลลาร์ ส่วนสาเหตุรองลงมา ได้แก่ความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 29.15 ล้านดอลลาร์ ส่วนผลจากการปรับการส่งออกถูกทิศทาง มีผลทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจำนวนเล็กน้อยเพียง 3.66 ล้านดอลลาร์ แต่สำหรับผลจากการกระจายตัวของตลาดนั้นทำให้มูลค่าการส่งออกติดลบ จำนวน 5.43 ล้านดอลลาร์ ซึ่งสาเหตุเนื่องมาจากการพยายามของผู้ประกอบการที่เน้นส่งออกไปสู่ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก ในขณะที่การขยายตัวของตลาด สหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับตลาดอื่นๆ ในยุโรป

ปี พ.ศ. 2543/42 มูลค่าการส่งออกของมียางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 71.73 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นผลมาจากความสามารถในการแข่งขันเป็นหลัก โดยทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 64.92 ล้านดอลลาร์ ส่วนผลจากการกระจายตัวของตลาด ผลจากการปรับการส่งออกถูกทิศทาง และผลจากการขยายตัวทางการค้าของตลาดโลก เป็นสาเหตุรองลงมา โดยทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 5.24, 1.24 และ 0.32 ล้านดอลลาร์ ตามลำดับ ในปีนี้ผลจากความสามารถในการแข่งขันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 5.2 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง
ส่วนแบ่งตลาดคงที่ (CMS) ปี พ.ศ. 2540 - 2547

(หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ)

ช่วงเวลาที่ ทำการ เปรียบเทียบ	ผลจากการ ขยายตัว ของ ตลาดโลก	ผลจากการ กระจาย ตัวของ ตลาด	ผลจากความ สามารถ ในการ แข่งขัน	ผลจากปรับ การส่งออก ถูก/ผิด ทิศทาง	การเปลี่ยน แปลง มูลค่า การส่งออก
ปี 2541/2540	26.47 (73.35)	14.79 (40.97)	-4.50 (-12.48)	-0.67 (-1.85)	36.09 (100)
ปี 2542/2541	.72 (2.97)	-39.81 (-164.37)	16.98 (70.10)	-2.11 (-8.700)	-24.22 (-100)
ปี 2543/2541	.32 (0.45)	5.24 (7.31)	64.92 (90.51)	1.24 (1.73)	71.73 (100)
ปี 2544/2543	7.37 (66.48)	-10.52 (-94.89)	-8.01 (-72.22)	.07 (0.63)	-11.09 (-100)
ปี 2545/2544	9.71 (21.42)	-2.67 (-5.90)	37.55 (82.82)	0.75 (1.66)	45.34 (100)
ปี 2546/2545	55.26 (66.87)	-5.43 (-6.58)	29.15 (35.28)	3.66 (4.43)	82.64 (100)
ปี 2547/2546	32.34 (189.90)	-30.70 (-180.28)	15.34 (90.07)	0.05 (0.31)	17.03 (100)
รวม	132.20 (60.78)	-69.12 (-31.78)	151.43 (69.62)	3.00 (1.38)	217.52 (100)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นร้อยละเทียบกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก
ที่มา : จากการคำนวณ

ปี พ.ศ. 2545/44 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 45.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจัยหลักที่มีผลทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นคือ ความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 37.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจัยรองลงมาได้แก่ การขยายตัวทางการค้าของตลาดโลก จำนวน 9.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และผลจากการปรับตัวถูกทิศทาง จำนวน 0.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่สำหรับผลจากการกระจายตัวของตลาด มีผลให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงติดลบ จำนวน 2.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับปีนี้สาเหตุที่การส่งออกถุงมือยางของไทยสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้น เกิดจากความสามารถในการแข่งขัน หรือร้อยละ 82.82

ปี พ.ศ. 2541/40 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 36.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่สาเหตุหลักมาจากการขยายตัวทางการค้าของตลาดโลก จำนวน 26.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และจากการกระจายตัวของตลาด จำนวน 14.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนผลจากความสามารถในการแข่งขันและผลจากการปรับการส่งออกทิศทาง มีผลทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อย จำนวน 4.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ จำนวน 0.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีนี้สาเหตุสำคัญมาจากสองปัจจัยหลักคือการขยายตัวทางการค้าของตลาดโลก และผลจากการที่ไทยมีการเปลี่ยนแปลงวิธีกำหนดค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐ ในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 จากเดิมระบบตะกร้าเงิน(basket) มาเป็นระบบลอยตัวแบบมีการจัดการ (managed float) ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยมีราคาถูกลงส่งผลให้ผู้ส่งออกสามารถแข่งขันกับผู้ส่งออกจากประเทศอื่นๆ และส่งออกได้มากขึ้น

ปี พ.ศ. 2547/46 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 17.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ผลจากการขยายตัวของการค้าโลกเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้น จำนวน 32.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนปัจจัยรองลงมาได้แก่ ผลจากความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 15.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และผลจากการปรับการส่งออกทิศทาง จำนวน 0.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ผลจากการกระจายตลาดกลับส่งผลให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลงจำนวน 30.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีนี้สาเหตุที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นได้น้อย เพราะที่ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับปัญหาทั้ง ด้านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยเฉพาะราคาน้ำมันและราคาเชื้อเพลิงที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ในขณะที่ราคาส่งออกถุงมือยางกลับเพิ่มขึ้นได้เพียงเล็กน้อย

ปี พ.ศ. 2542/41 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวน 24.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจัยหลักที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงติดลบคือ ผลจากการกระจายตลาดและผลจากการปรับการส่งออกที่ทิศทาง จำนวน 39.81, 2.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ สำหรับผลจากความสามารถในการแข่งขันทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น

จำนวน 16.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และผลจากการขยายตัวการค้าโลก จำนวน 0.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้เนื่องจากสหรัฐอเมริกาตลาดเริ่มชะลอตัวมีการนำเข้าลดลง ซึ่งเป็นผลจากการนำเข้าช่วงปีก่อนหน้านี้ค่อนข้างมาก ซึ่งผู้ส่งออกไทยส่วนใหญ่เน้นตลาดสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเมื่อสหรัฐอเมริกานำเข้าลดลง จึงส่งผลให้มูลค่าการส่งออกของไทยลดต่ำไปด้วย

ปี พ.ศ. 2544/43 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยมีการเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวน 11.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ผลจากการกระจายตลาดเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวน 10.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปัจจัยจากความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 8.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการขยายตัวของการค้าโลก จำนวน 7.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และจากการปรับทิศทางส่งออกถูกทิศทาง จำนวน 0.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาเหตุที่มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลง เพราะว่าการนำเข้าของสหรัฐอเมริกามีการนำเข้าที่ลดลง แม้ว่าราคาถุงมือยางเริ่มปรับตัวลดลงแต่ปริมาณการนำเข้าของสหรัฐก็ไม่เพิ่มขึ้น

5.3 ศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย ตามแบบวิธีการศึกษากรณีที่ 5.1 และกรณีที่ 5.2

จากตารางที่ 5.3 หากพิจารณาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดคงที่ ให้ปี พ.ศ. 2540 – 2541 เป็นปีฐาน และปี พ.ศ. 2546 – 2547 เป็นปีปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลง จำนวน 190.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเรียงลำดับตามความสำคัญ ได้แก่ ผลจากความสามารถในการแข่งขัน ผลจากการขยายตัวทางการค้าของโลกและผลจากการปรับการส่งออกถูกทิศทางเป็นลำดับสุดท้าย จำนวน 151.43, 87.66 และ 13.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 79.38, 45.91 และ 6.97 ตามลำดับ ส่วนผลจากการกระจายตัวของตลาดกลับทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวน 61.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 45.91 และการพิจารณาตลอดช่วงปี 2540 -2547 พบว่า มูลค่าการส่งออกรวมเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จำนวน 217.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ปัจจัยที่มีผลทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผลจากความสามารถในการแข่งขัน ผลจากการขยายตัวของการค้าโลก และผลจากการปรับการส่งออกถูกทิศทางจำนวน 151.43, 132.20 และ 3.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 69.62, 60.78 และ 1.38 ตามลำดับ และปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงลดลงคือผลจากการกระจายตัวของตลาด จำนวน 69.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 31.78 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทั้ง 2 กรณีพบว่าให้คำตอบไม่แตกต่างกันมากนักทั้งในเรื่องของลำดับและขนาดไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านบวกหรือปัจจัยด้านลบ โดยที่ปัจจัยที่มีผลต่อการ

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองส่วนตลาดคงที่

(หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ)

ปี	การเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก	ผลจากการขยายตัวของตลาดโลก	ผลจากการกระจายตัวของตลาด	ผลจากความสามารถในการแข่งขัน	ผลจากทิศทางการเข้าสู่ตลาด
ปี 2540-41 กับ	190.96	87.66	-61.59	151.58	13.31
ปี 2546-2547	(100)	(45.91)	(-32.25)	(79.38)	(6.97)
รายปีตลอดช่วง	217.52	132.20	-69.12	151.43	3.00
ปี 2540 - 2547	(100)	(60.78)	(-31.78)	(69.62)	(1.38)

ที่มา : ตารางที่ 5.1 และ 5.2

เปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก เรียงตามลำดับความสำคัญแล้วเหมือนกัน และปัจจัยที่มีผลทำให้มูลค่าการส่งออกลดลงก็เหมือนกันคือการกระจายตลาด ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าผู้ส่งออกไทยควรที่จะกระจายตลาดส่งออกถุงมือยางให้มากกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ซึ่งหากยังต้องพึ่งพาสหรัฐอเมริกาเพียงตลาดเดียว และเมื่อสหรัฐอเมริกามีการลดการนำเข้าจะส่งผลให้มูลค่าการส่งออกของไทยกระทบไปด้วย การแสวงหาตลาดใหม่ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการกระจุกตัวในการส่งออก จึงเป็นสิ่งที่ผู้ส่งออกควรจะดำเนินการอย่างยิ่ง

5.4 ผลกระทบจากการขยายตัวทางการค้าของโลกกับการส่งออกของผลิตภัณฑ์ถุงมือยางของไทย

เนื่องจากผู้ประกอบการ ต้องคาดการณ์และวางแผนการผลิตถุงมือยางในแต่ละปีว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร จากการศึกษาพบว่า ผลจากการขยายตัวทางการค้าของโลก ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเป็นอันดับที่สอง โดยมีผลทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.91 (วิธีที่ 1) และร้อยละ 60.71 (ตามวิธีที่ 2) การศึกษาทั้ง 2 วิธี ให้ให้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือเป็นความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น หากผู้ประกอบการต้องการจะเพิ่มกำลังการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความสามารถในการแข่งขันประกอบไปด้วยเป็นสำคัญ

5.5 ปัญหาและอุปสรรคในการที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรม ถลุงมือยางของไทย

1. ปัญหาด้านการขาดบุคลากรด้านวิศวกรรมที่จะมาพัฒนาเทคโนโลยี ในการผลิต เนื่องจากมีสถาบันที่ทำการผลิตบุคลากรด้านนี้มีน้อย ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมถลุงมือยางเป็น อุตสาหกรรมที่มีกำไรต่อหน่วยค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ทำให้ไม่ค่อยได้รับความ สนใจที่จะทำงานของบุคลากรด้านวิศวกรรม สำหรับแรงงานในการผลิตส่วนใหญ่จะใช้มากในขั้น ตอนการบรรจุหีบห่อซึ่งเป็นลูกจ้างรายวัน มีการเปลี่ยนงานค่อนข้างบ่อยและปัญหาความไม่สงบ ในเขต 3 จังหวัดภาคใต้ ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้โรงงานในเขตภาคใต้มีปัญหาด้านแรงงานใน ส่วนนี้

2. ปัญหาด้านวัตถุดิบ โดยเฉพาะราคาน้ำมันยางชันที่ปรับตัวสูงขึ้นโดยตลอด ซึ่งเป็นผล มาจากราคาน้ำมันยางสดปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต่อเผชิญกับปัญหาราคาวัตถุดิบด้าน เชื้อเพลิงโดยเฉพาะราคาน้ำมันเตาที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนวัตถุดิบ โดยรวมปรับตัวสูงขึ้น

3. ปัญหาด้านตลาด เนื่องจากผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เน้นการส่งออกไปสู่ตลาด สหรัฐอเมริกา ในขณะที่การกระจายไปสู่ตลาดอื่นๆ ทำได้ไม่ค่อยดีนัก เมื่อตลาดสหรัฐอเมริกา มีปริมาณการนำเข้าจนมากเกินไปทำให้เกิดอุปทานส่วนเกิน ราคาถลุงมือยางปรับตัวลดลง ซึ่งเป็น ช่วงเวลาที่ต้นทุนวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้น ผู้ผลิตต้องการปรับราคาส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากราคาถลุงมือยางเป็นราคาสากล สำหรับบริษัทข้ามชาติและบริษัทร่วมลงทุนของไทยกับ ต่างชาติจะไม่ค่อยได้รับผลกระทบด้านการตลาดมากนัก เนื่องจากเป็นส่วนใหญ่เป็นการผลิตตาม คำสั่งซื้อฝ่ายตลาดที่มีในต่างประเทศต่างกับผู้ประกอบการคนไทย ที่ต้องทำการตลาดเองและบาง รายก็เป็นการรับจากผลิตโดยไม่มีตลาดเป็นของตนเอง ทำให้ผู้ประกอบการบางรายต้องลดกำลัง การผลิตลงเพื่อลดการขาดทุนและบางรายก็หยุดการผลิต

4. ปัญหาด้านการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากอุตสาหกรรมถลุงมือยางเป็นอุตสาหกรรม ที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน ทั้งด้านของ ภาษีเงินได้ และการนำเข้าเครื่องจักรและสารเคมี ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศสนใจมาลงทุน ในไทย เพราะมีแหล่งวัตถุดิบหลักคือ น้ำมันชันมากที่สุดในโลก ซึ่งนักลงทุนจากต่างชาติเหล่านี้ มีทั้งเงินทุนและเทคโนโลยีที่เหนือกว่าบริษัทของคนไทย ยิ่งทำให้ช่องว่างของความได้เปรียบของ บริษัทข้ามชาติและบริษัทร่วมลงทุนกับต่างชาติกับบริษัทคนไทยยิ่งห่างมากยิ่งขึ้น ซึ่งดูได้จากลำดับ ผู้ส่งออก 10 อันดับแรก